

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1930-1932 : Ep. L
45 - 9

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Wärbacka Lunn 19/3 1920.

Min käraste vän!

Har äntligen kommit Kiseberga-
historien. Den passar ju icke så
väl i dessa tider, då till och med
den gamle Hellberg i Karlstad trämper
för den lutheriska läran, men i en så-
dan där specialbok kan den väl gå för
sig. När du nu har fått den och läst
igenom den, och jag får veta din mening
om den, ska vi besluta om det behövs så
stora ansträngningar, att den bör gå tillbaka

har hit, annars tycker jag, att den efter
renskrifning kunde sändas direkt till
Kina-Andersson. Jag sänder dig en
liten bok av Saxou, så att du ser vad jag
har haft att gå efter. Dessutom har jag ö-
derat Grimlund och Fryxell, Konversations-
lexikonets Klaster, munskordnar, liraten-
vikser, Pinselberga, men icke mycket färdigt.

Finns du några fel, så bara säg
ifrån — Efterom klaret brände roten
1546, torde inga papper därifrån finnas
 kvar, utan man kan dikta med friskt
mod.

Den sista utgåvan har jag skrivit en
berättelse för Bouvier. Det är en rese-
berättelse från Syrien med Sophie Elkan
och mig som huvudpersoner. Om

den man intressera någon vet icke jag, men
den var lätt att skriva, och jag har kladden
färdig. Nu ligger den och väntar före
renskrifningse.

Jag tror aldrig, att jag har haft så måna
ga förfrågningar om bidrag som i år
från håll, där jag verkligen ville och
harde vara med. Så ifrån De Nios års-
bok, som kommer bara vårt femte
år. Vårmlämningsarna i Uppsala hålla
på att bygga ett nytt nativesthus, de
skola också ge ut något för att tjäna
pengar, och begära bidrag. Ja, det är
ännu fler, men jag minns icke för till-
fället. Nu blir det emellertid att säga
nej till allsammans och börja med boken.
Det ser ju oerhålligt ut, men jag har lyck-

ligtvis några bra gamla bitar, seer
jag kan ämnända såsom Återkauslens till
Värmland, Pöckhämingsen och Brunners
med flera succébitar - men i alla fall
blir uppgiften svår, därför att jag nu borde
behandla den svåra tiden, då vi blevo
fattiga och måste flytta härifrån. Det
är icke lätt, se del vill man icke tala
om och se del blir så sorgligt, att
publikene blir minnögjd.

Ja, nu skall jag leta fram bro. Det
är minst tre, som jag icke kan lösa,
du får nog litet bra arbete med dem som
samt se ordgata.

Tack för ringningen för en stund sedan.
Här är ljudligt stilla och lugnt. Din Salma.

Historiska romanen är mest det enda slags böcker som
finns
Det var några enkla. Den ingehållsrika